

MAGOLCSAY NAGY GÁBOR

Hommage 2

és leporelló minden vándorút törött **h**omok egyirányú lépés az alkonyat tűzlő lányzsin **e**g
 üresen ázó napkoron **g**pedig hozzánk igyeksz **e**m minden ébre **d**és után a sikátorszöveg-
 ben az üres kenyér szagában a t **ű** nyomában és a szélben i **S** amely **m**agamba elindulni
 képtelen sebet cirógat r **á**nk egy félrefaragott eget a ve **r**s ölében éhes gyerek rumlis v **i**-
 szony egy zárlatos szoknyakorc ez a test leszedált im **a** lesz mire elhagysz

Hommage 3

és mégis enyém e **p**ofontól lángoló tenyér most gondolom felsor **a**kozik mögéd a megvető
 messzeség és a lo **p**ott erdőkbén tomboló violák is felriadnak minthogy a tem **p**lom összes
 szolgálja is a **t**e sorsod fölött szorong és miattad v **i**rraszt a nikotinarcú éj ami **b**en elindu-
 lok nyom **O**mban zivatar gyűlik nyomomból a nyelv **r**áncos bohóca iszik és belém köp